

RISIŠKI MARATON

U nedjelju, 1. kolovoza, održan je ovogodišnji, deseti po redu, **Amaterski plivački maraton Vrbnik - Risika**.

38 plivača pružili su Risičanima priliku za društvenu manifestaciju u koju su se - na jedan ili drugi način - mogli svi uključiti, provevši jedno ljetno poslijepodne zajedno u veselom druženju na Sv. Marku.

**Od vrbničkog
Valometa
do risiškog
Parapeta**

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr

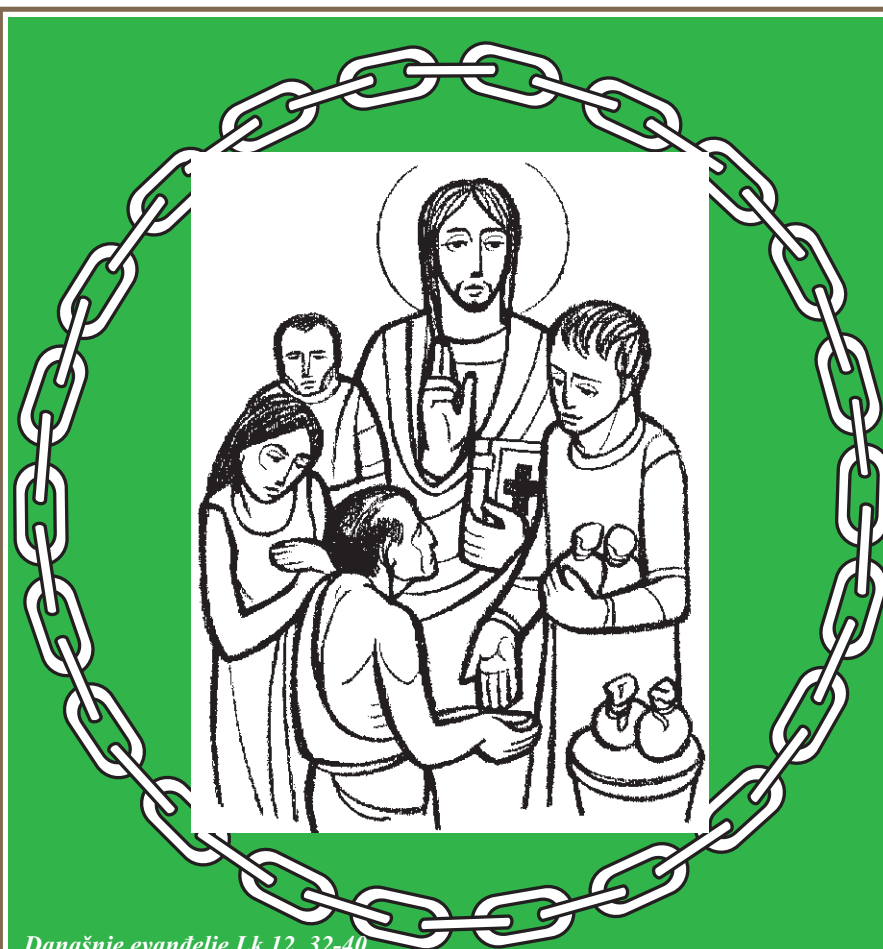

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

XIX NEDJ. KROZ GOD. - 8.VIII.2010.

Broj: 22(166)

Današnje evanđelje Lk 12, 32-40

**... dajte milostinju!
Načinite sebi kese koje ne stare...**

GRABLJE I VILE

Današnji evanđeoski odlomak nastavlja se na onaj od prošle nedjelje, kada nas je Isus usporedbom o «ludom» bogatašu upozorio da se «spustimo na zemlju», da ne

živimo u iluzijama, jer nam nikakvo bogatstvo, nikakav novac ne mogu osigurati ono što nam je najpotrebnije: zadovoljstvo i mir, i na kraju vječno spasenje koje je rezervirano samo onima koji se «bogate u Bogu».

Danas nas naš Učitelj strpljivo poučava kako se čovjek «bogati u Bogu».

Mi često s ponosom govorimo kako su naši stari bili mudri ljudi, s nostalgijom se podsjećamo kako su oni znali rješavati razne životne probleme razborito i trijezno. Nije time dakako zaokružena cjelovita slika njihova života. Ne zaboravljamo da su i oni imali svojih mana. No njih radije ne ističemo. I bolje je tako. Ali u onim dijelovima života koje su uspjeli prožeti evanđeljem oni nam mogu i trebaju biti uzori i pomoćnici. Ako te njihove duhovne dosege zaboravimo, mi kao ljudi nazadujemo bez obzira na sav moderni 'napredak', a to znači da kvaliteta našeg života gubi na vrijednosti. Praznina koja tada nastaje pokušava se ispuniti nekakvim civilizacijskim napretkom kojemu je, kako rekossmo prošle nedjelje, potrošački mentalitet najveći doseg. Vrlo lako možemo doslovno završiti kao «ludi bogataš». I to ne zato jer možda *imamo* puno, nego zato jer **mislimo** kao on.

U naših starih je evanđelje, i ovo današnje, barem nekada, doista probilo u život. Da je nešto iz teorije prešlo u praksu, da je evanđeoska poruka doista shvaćena i da se živi, pokazuju primjeri kada ljudi evanđeosku poruku mogu izreći vlastitim riječima, ilustrirati primjerima iz vlastita života. Pokazuje to, da je evanđelje postalo njihova stvarnost. To nam je danas uočiti i od njih naučiti.

Slušam jednog Risičana: «Moja je pok. baba govorila: sinko, ne smije čovjek u životu rabiti samo grablje. Mora se služiti i vilama. Grabljama sve potežeš k sebi, vilama nosiš i daješ ondje gdje treba.» Da, bila je to pok. baka. Ona je znala, a sigurno i mnogi iz njezine generacije, da su grablje bez vila ludost, da tek vile daju grabljama smisao, da ne može jedno bez drugoga, da će sve što se grabljama skupi sagnjiti, ako se vilama ne razda. Mi smo već treća i četvrta generacija nakon naših pokojnih baka i prabaka. Mnogi više ne rabe ni grablje ni vile. Ako ih i rabe, znaju li da se grabljama i vilama može izreći jedna evanđeoska istina i jedna životna mudrost pametnija od svih filozofija svijeta. Ta istina neborivo stoji nasuprot svih mogućih osporavanja i ona se može ili poštivati ili se o njoj može razbiti glava. Ne postoji treće... Može se, - ako baš tako netko hoće - ni skupljati *ni* davati, ali to više nije život.

Strpljivo kao i uvijek naš nas Učitelj danas potiče: Dajte milostinju! Pomazite gdje treba! I otkriva nam nešto što sami nikako ne bismo mogli znati, a to je, da se na taj način - a to je jedini učinkovit i ispravan način - 'bogatimo' bogatstvom koje ne propada, da ga spremamo u spremište gdje rđa ni moljac nemaju pristupa.

Čudno, ali istinito: pravo se bogatstvo ne stječe skupljajući nego davajući.

I opet dopiru do naših ušiju riječi davnih baka koje uče svoju unučad:

Nije bogat onaj
koji mnogo ima,
nego onaj koji
rado daje svima.

NAŠA PREZIMENA

U nekoliko narednih brojeva Sveto ime će donositi podatke o risičkim prezimenima prenijevši ih iz "Enciklopedije hrvatskih prezimena" (2008.). Iako brojčani podaci koje enciklopedija donosi ne mogu biti sasvim precizni (to nije moguće već zbog toga što se oni stalno mijenjaju) čitatelji će ipak moći više doznati o svom prezimenu, njegovoj proširenosti itd., što će ih sigurno zanimati.

BRUSIĆ

je najraširenije prezime u Risiki, sada i u prošlosti. Trenutno u Risiki žive 34 Brusića. To su oni koji su na župnom popisu i koji po crkvenom zakonu imaju prebivalište u Risiki. (Uvijek kad god govorimo o stanovništvu koristimo taj kriterij, a ne administrativnu "prijavljenost" u Risiki i sl.)

Enciklopedija:

Brusići su Hrvati, najvećim dijelom sa otoka Krka. Razmjerno najviše Brusića u proteklih sto godina rođeno je u Risiki i Brusićima na o. Krku, mjestima u kojima se svaki četvrti stanovnik prezivao Brusić. U Hrvatskoj danas živi oko 470 Brusića u preko 180 domaćinstava. Sredinom prošlog stoljeća bilo ih je približno 550, pa se njihov broj od tada čak nešto i smanjio. Brusići su prisutni u 7 hrvatskih županija, u ukupno 30 općina i 48 naselja, najviše u Rijeci, Krku, Vrbniku, Puntu i Risiki na o. Krku.

DAN DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI u svetištu Majke Božje Goričke

U organizaciji svih krčkih općina proslavljen je na Gorici Dan pobjede, Dan domovinske zahvalnosti i Dan branitelja. - Oko 600 sudionika: branitelja i njihovih obitelji, načelnika krčkih općina i drugih hodočasnika slavilo je misu za Domovinu s posebnim naglaskom i molitvom za poginule branitelje i sve stradalnike Domovinskog rata.